

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 8.

Vydána dne 20. února 1933.

Obsah: 36. Nařízení, kterým se provádí zákon o dopravě motorovými vozidly.

36.

Vládní nařízení

ze dne 16. února 1933,

kterým se provádí zákon o dopravě motorovými vozidly.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 23. prosince 1932, č. 198 Sb. z. a n., o dopravě motorovými vozidly, podle § 1 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o nakažlivých nemocech zvířecích, a podle § 5 zák. čl. VII/1888, o úpravě zvěrozdnavotnictví:

§ 1.

K § 1 zákona.

Motorové vozidlo trolleyové jest takové, které se pohybuje po zemi, nikoli však po kolejích a jest ve svém pohybu vázáno na vrchní elektrické vedení.

§ 2.

K § 7 zákona.

(1) Ohlášení zmíněné v § 7, odst. 2., zákona musí se státi písemně nebo ústně do protokolu a musí v něm býti přesně uveden den, kdy byla podána žádost o udělení nové koncese k dopravě žadatelem dosud provozované, dále sdělení, že o žádosti nebylo před uplynutím koncesní doby rozhodnuto a že žadatel bude dopravu prozatím provozovati v rozsahu své dřívější koncese až do úředního rozhodnutí o žádosti za propůjčení nové koncese.

(2) O tomto ohlášení vydá úřad do tří dnů potvrzení, které bude průkazem pro dozorcí orgány, že bylo vyhověno předpisu § 7, odst. 2., zákona.

§ 3.

K § 8 zákona.

(1) Nejmenší výše pojistné částky stanoví se:

a) pro úraz jedné osoby částkou 50.000 Kč,

b) pro celou pojistnou příhodu:

aa) u motorových kol částkou 100.000 Kč,

bb) u automobilů částkou 200.000 Kč,

cc) u autobusů (autokarů):

1. s přípustným počtem míst k sezení a k stání nejvýše pro 35 osob částkou 400.000 Kč,

2. s vyšším přípustným počtem míst k sezení a k stání částkou 600.000 Kč,

c) pro věcné škody částkou 10.000 Kč.

(2) Pojištění na příslušnou částku podle předchozího odstavce musí býti sjednáno za každé motorové vozidlo, jehož se používá k dopravě při provozování dopravní živnosti koncesionářovy.

(3) Koncesionář může sjednat pojištění na vyšší částky, než jak jest uvedeno v odst. 1.

(4) Pro motorová vozidla pojištěná v den účinnosti zákona alespoň na částky:

a) 30.000 Kč pro úraz jedné osoby,

b) 100.000 Kč pro celou pojistnou příhodu,

c) 10.000 Kč pro věcné škody,

stanoví se nejmenší výše pojistné částky částkami, na které bylo sjednáno pojištění, avšak jen na dobu do splatnosti nejbližší pojistné premie, nejdéle však do 31. prosince 1933. Po uplynutí této doby vztahují se i na tato vozidla ustanovení odst. 1.

(5) Pojistné smlouvy, jež nevyhovují ustanovením odst. 1., ani ustanovením odst. 4., musí býti přeměněny s účinností od 1. ledna 1933 tak, aby vyhovovaly ustanovením odst. 1.

(6) Pojišťovny jsou povinny vydati pojištěným potvrzení o tom, na jakou částku jsou pojištěni a na jakou dobu zaplatili pojišťovací premii, a to pro každé motorové vozidlo zvlášť. Potvrzení musí obsahovati alespoň jméno koncesionáře, evidenční značku vozidla, výši pojistných částek a dobu, za kterou je premie zaplácena. Potvrzení musí býti vydáno pojišťovnou vždy nejpozději do 10 dnů po zapla-

cení pojišťovací premie. Tímto potvrzením nutno se kdykoli při provozování dopravy příslušnému úřednímu orgánu na místě prokázati.

§ 4.

K § 9 zákona.

(1) Dopravní řád pro hromadnou dopravu osob (§ 71, odst. 5., zák.) musí obsahovati zejména:

a) ustanovení o tom, které osoby mohou býti vyloučeny z dopravy, na př. osoby ohrožující bezpečnost ostatních cestujících, osoby stížené nemocí sdělnou nebo odpor vzbuzující, osoby opilé a neslušně se chovající a pod.; osoby zatčené, vězně, trestance a hnance není dovoleno dopravovati společně s ostatními cestujícími;

b) předpisy o chování se cestujících, na př. zákaz plivati, kouřiti a pod.;

c) zákaz přepřahovati motorové vozidlo;

d) povinnost cestujících opatřiti si jízdní lístky, ponechati si je po celou jízdu i při výstupu a prokázati se jimi na vyzvání příslušným úředním orgánům nebo koncesionáři, případně jeho lidem;

e) zásadu nepřenosnosti jízdních lístků;

f) ustanovení o nárocích cestujících, je-li doprava znemožněna (na př. vrácení jízdného zcela nebo z části, doprava náhradním vozidlem a pod.);

g) podmínky pro dopravu zavazadel:

aa) ustanovení o tom, které předměty a za jakých podmínek mohou cestující s sebou zdarma vézt jako ruční zavazadlo,

bb) ustanovení o tom, které předměty a za jakých podmínek lze dopravovati za zvláštní náhradu jako cestovní zavazadlo,

cc) ustanovení o tom, že z dopravy jako ruční nebo cestovní zavazadlo jsou vyloučeny:

1. předměty, jejichž doprava je vyhazena poště,

2. předměty zdraví nebo životu nebezpečné, odporně páchnoucí nebo odpor vzbuzující, hnilobné, látky výbušné, samozápalné, hořlavé, jedovaté a žíravé, jakož i nabitě zbraně. Osoby, které nosí střelnou zbraň u výkonu veřejné služby, jakož i lovci a střelci, smějí vzíti s sebou příruční střelivo, nejvýše však 100 nábojů uschovaných v opascích na náboje, v loveckých brašnách a v loveckých obalech; filmy jest

dovoleno dopravovati toliko na střeše vozidla, a jen, jsou-li baleny v dobře utěsněných kovových schránkách,

3. předměty, které se nehodí k dopravě v motorovém vozidle nebo na jeho střeše pro svůj obal, objem nebo váhu, jakož i předměty, kterými by mohli býti cestující poškozováni,

4. živá zvířata. Z dopravy nejsou však vyloučena malá domácí zvířata, jsou-li dopravována v pevných schránkách s nepropustným dnem. Psy lze dopravovati, mají-li náhubek a jsou-li drženi na šňůře;

h) ustanovení o tom, že koncesionář nebo jeho lidé jsou oprávněni přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího o obsahu zavazadel.

(2) Dopravní řád pro nehromadnou dopravu osob musí obsahovati zejména toto:

a) ustanovení o tom, které osoby mohou býti vyloučeny z dopravy, na př. osoby stížené nemocí sdělnou nebo odpor vzbuzující, osoby opilé a neslušně se chovající a pod.,

b) předpisy o chování se cestujících, na př. zákaz plivati a pod.,

c) zákaz přepřahovati motorové vozidlo,

d) ustanovení o nárocích cestujících nebo koncesionáře, je-li doprava znemožněna (na př. vrácení jízdného zcela nebo z části, doprava náhradním vozidlem a pod.),

e) pokud jde o dopravu zavazadel, platí obdobně ustanovení odst. 1., písm. g) a h).

(3) Dopravní řád pro dopravu nákladů musí obsahovati zejména:

a) ustanovení o tom, které náklady jsou z dopravy vyloučeny nebo připuštěny jen podmíněčně, na př. z důvodů veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdravotnictví,

b) ustanovení o tom, že z dopravy jsou vyloučeny zásilky, které jsou předmětem poštovního regálu, a balíkové zásilky, pokud k jejich dopravě poštovní správa neudělila povolení podle ustanovení § 17, odst. 2., zákona; ustanovení o balíkových zásilkách neplatí pro podnik Československé státní dráhy,

c) ustanovení o tom, jakým způsobem se potvrzuje přijetí nákladů k dopravě (příjmacím lístkem a pod.),

d) povinnost odesilatele předložiti potřebné úřední doklady, jde-li o dopravu nákladů, která jest přípustna toliko při splnění určitých podmínek, stanovených platnými předpisy na ochranu zdraví lidí, zvířat a rostlin, předpisy policejními atd.,

e) ustanovení, že koncesionář nebo jeho lidé jsou oprávněni přesvědčiti se v přítomnosti odesilatele nebo příjemce o obsahu nákladů,

f) ustanovení, zda a ve kterých případech jest odesílatel nebo příjemce nákladů povinen náklady sám nakládati nebo vykládati a za jakých podmínek.

(4) Ustanovení odst. 3. platí obdobně také pro dopravu nákladů podle ustanovení § 16 zákona.

(5) Předpisy na ochranu zdraví lidí, zvířat a rostlin zůstávají nedotčeny.

(6) Dopravní řád, který koncesionář jest povinen uvésti ve známost veřejnosti, musí býti opatřen schvalovací doložkou koncesního úřadu a nesmí v něm býti škrtáno ani opravováno.

§ 5.

K § 11 zákona.

(1) Nápis, kterým koncesionář jest povinen vozidlo opatřiti, musí obsahovati:

a) při pravidelné i nepravidelné nehromadné dopravě osob označení „Koncesovaná doprava“,

b) při nepravidelné hromadné dopravě osob a při nepravidelné dopravě nákladů označení „Koncesovaná doprava osob (nákladů)“, dále jméno a příjmení koncesionáře, stanoviště živnosti a při nepravidelné dopravě nákladů vyznačení územního obvodu,

c) při pravidelné hromadné dopravě osob a při pravidelné dopravě nákladů označení „Koncesovaná doprava osob (nákladů)“, dále jméno a příjmení koncesionáře, stanoviště živnosti, počáteční a konečnou stanici trati a nejdůležitější průjezdné stanice.

(2) Nápis budiž čitelný a viditelně umístěn, a to při hromadné dopravě osob a při dopravě nákladů na vnějších bočních stranách vozidla. Nápis nesmí býti umístěn v blízkosti evidenční značky a rozeznávací značky státní příslušnosti vozidla.

§ 6.

K § 12 zákona.

(1) V okresech s jazykovou menšinou (§ 2, odst. 2., jazykového zákona) budiž personál pro služební styk s obecnostem dotčeného jazyka menšinového přiměřeně znalý tohoto jazyka.

(2) Lhůta uvedená v § 12, odst. 1., posl. věta, zákona stanoví se do 31. prosince 1933. V téže lhůtě splní povinnost podle předcho-

zího odstavce personál, jenž byl přijat do podniku ke službě tam zmíněné před 31. prosincem 1932.

§ 7.

K § 13 zákona.

(1) Výše jistoty stanoví se:

a) při hromadné dopravě osob:

aa) za každé motorové vozidlo s přípustným počtem míst k sedění a k stání nejvýše pro 35 osob částkou 5000 Kč,

bb) za každé motorové vozidlo s vyšším přípustným počtem míst k sedění a k stání částkou 6.000 Kč,

b) při dopravě osob provozované osobními motorovými vozidly:

aa) u vozidel se spalovacím motorem podle obsahu válců:

1. do 1 litru, při počtu nejvýše dvou motorových vozidel 1.000 Kč,
za každé další vozidlo 500 Kč,

2. více než 1 litr do 2 litrů, za prvé vozidlo 1.000 Kč,
při počtu dvou motorových vozidel 1.200 Kč,
za každé další vozidlo 600 Kč,

3. více než 2 litry, za prvé vozidlo 1.000 Kč,
při počtu dvou motorových vozidel 1.800 Kč,
za každé další vozidlo 900 Kč,

bb) u vozidel s jiným pohonem (elektrickým, parním a pod.), za prvé vozidlo 1.000 Kč,
při počtu dvou motorových vozidel 1.200 Kč,
za každé další vozidlo 600 Kč,

c) při dopravě nákladů:

aa) u motocyklů s vozíkem a u motorových tříkolek za prvé vozidlo 1.000 Kč,
za každé další vozidlo 500 Kč,

bb) za každý traktor s vlečným vozem 2.500 Kč,

cc) za každý traktor bez vlečného vozu 2.000 Kč,

dd) za každé jiné motorové vozidlo pro dopravu nákladů hnané motorem spalovacím, elektrickým nebo parním:

1. do 2.000 kg únosnosti 1.500 Kč,

2. více než 2.000 do 3.000
kg únosnosti 2.000 Kč,

3. více než 3.000 do 4.000
kg únosnosti 3.000 Kč,

4. více než 4.000 kg únos-
nosti 4.000 Kč,

ee) za každý vlečný vůz . . 1.000 Kč,

d) při dopravě osob motorovými vozidly, kterými lze podle koncesní listiny dopravovati náklady do úhrnné váhy 100 kg (§ 16 zák.) zvyšují se sazby uvedené pod písm. a) a b) o 350 Kč.

(2) Jistota vyměřená podle ustanovení předchozího odstavce nesmí pro jednotlivou koncesi převyšovati částku 50.000 Kč.

(3) Jistota skládá se v zemi České u zemské finanční pokladny v Praze, v zemi Moravsko-slezské u zemské finanční pokladny v Brně, v zemi Slovenské u generální finanční pokladny v Bratislavě a v zemi Podkarpatoruské u hlavní finanční pokladny v Užhorodě; příslušnost řídí se sídlem živnostenského podniku. Jistotou povinná osoba vyplní dvojmo složní list podle vzorce, který vydá ministerstvo financí. Pokladna jeden stejnopis uschovává, druhý stejnopis opatřený doložkou přijímací, podpisy zodpovědných úředníků a otiskem úředního razítka vydá složiteli a zároveň vyrozumí příslušný koncesní úřad a finanční úřad I. stolice.

(4) Jistota v hotovosti skládá se tak, že jistotou povinná osoba zaplatí peníz jistoty vplatním lístkem poštovní spořitelny na šekový účet příslušné zemské finanční pokladny (odst. 3.); tato osoba má nárok pouze na úrok placený poštovní spořitelnou ze vkladů na šekových účtech.

(5) Za jistotu v cenných papírech mohou býti přijímány:

a) veškeré státní dlužní úpisy republiky Československé,

b) jiné cenné papíry, kterých smí býti podle československých zákonů užíváno k ukládání sirotčích peněz.

(6) Cenné papíry uvedené v odst. 5., písm. a), přijmou se v hodnotě do 90%, cenné papíry uvedené v odst. 5., písm. b), v hodnotě do 70% podle posledního úředního bursovního záznamu, není-li starší 14ti dnů. Není-li takového záznamu nebo je-li starší 14ti dnů, určí ministerstvo financí, v jaké hodnotě dotčený papír smí býti přijat.

(7) Kupony dlužních úpisů a cenných papírů vydají se koncesionáři ke dni splatnosti na zvláštní potvrzení.

(8) Bankovní zárukou rozumí se záruka zemských peněžních ústavů (Zemské banky v Praze, Hypoteční banky České v Praze, Hypoteční a Zemědělské banky moravské v Brně a Slezského pozemkového a komunálního úvěrního ústavu v Opavě) a akciových bank (§ 6 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů ve znění zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.); vyjma ty, pro které jest nařízeno příloží podle ustanovení zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příloží k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů.

(9) Bude-li jistoty zcela nebo z části použito k úhradě závazků plynoucích z porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy IV. a VII. zákona, musí koncesionář doplniti jistotu na stanovenou výši do 14 dnů počínajíc dnem následujícím po doručení výměru o použití složené jistoty k úhradě závazků. Nevyhoví-li koncesionář tomuto příkazu ve stanovené lhůtě, bude postupováno podle ustanovení § 33 zákona.

(10) Vzorec bankovní záruční listiny vydá ministerstvo financí.

(11) Jistotu lze vrátiti zcela nebo z části jen při úplném zastavení nebo částečném omezení dopravy bez újmy ustanovení obsažených v odst. 1. a 2. Poukaz na vrácení jistoty vydá koncesní úřad jen po předchozí dohodě s příslušným finančním úřadem I. stolice.

§ 8.

K §§ 14 a 17 zákona.

(1) Poštovní správa jest oprávněna kontrolovati svými orgány, zda koncesionář nepřestupuje zákazu sbírat i dopravovati poštovní zásilky podrobené poštovnímu regálu (§ 14 zák.), nebo zda nepřestupuje zákazu dopravovati balíky, které dopravuje pošta (§ 17 zák.).

(2) Orgánové poštovní správy jsou oprávněni za účelem kontroly vstupovati do motorových vozidel a prohlížeti naložené zásilky, dáti otevřítí schrány, nahlížeti do dopravních listin a požadovati údaje a vysvětlení, aby mohli posouditi, zda koncesionář neporušuje zákonných předpisů.

(3) Poštovní orgánové jsou povinni zjištěné přestupky oznamovati příslušnému okresnímu úřadu k potrestání.

(4) Výkonem dozoru podle předchozích odstavců nesmí býti ztížen řádný provoz dopravy, ani případně ohroženo dodržování jízdního řádu.

(5) Balíkovými zásilkami rozumějí se všechny zásilky, které může pošta podle svých zařízení dopravovati, pokud nejde o zásilky listovní.

§ 9.

K § 18 zákona.

(1) V motorových vozidlech používaných k hromadné dopravě osob musí býti vyvěšeno upozornění, že není dovoleno v nich kouřiti, plivati, žebrať, provozovati podomní obchod nebo kočovnou živnost.

(2) Motorová vozidla určená k dopravě osob musí býti řádně větrána, a to okny nebo sklápěcími okénkovitými křídly nebo větrníky ve střeše umístěnými, a v době zimní podle možnosti vytápěna.

(3) Z dopravy motorovými vozidly určenými k dopravě osob jsou vyloučeny:

a) osoby stížené nemocí sdělnou nebo odpor vzbuzující,

b) osoby, jež by mohly býti pro nemoc nebo z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž. Za cesty onemocnělý cestující musí však býti dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti potřebné ošetření.

(4) Osoby, jichž se používá při dopravě motorovými vozidly, pokud přicházejí ve styk s obecními, musí býti podle platných předpisů očkované proti neštovicím a vždy po 5 letech přeočkovány.

(5) Motorová vozidla buďtež udržována v čistotě.

(6) Látky jedovaté, žíravé, odpor vzbuzující a zapáchající jest přípustno dopravovati jen za podmínek stanovených předpisy platnými pro přepravu na železnici. Doprava látek v tomto odstavci uvedených pro účely vojenské najatými motorovými vozidly řídí se podle příslušného vojenského předpisu a ustanovení tohoto odstavce se na tuto dopravu nevztahuje.

(7) Látky uvedené v předchozím odstavci není dovoleno dopravovati při dopravě nákladů podle ustanovení § 16 zákona.

(8) Při dopravě potravin, a to i při dopravě podle ustanovení § 16 zákona, musí býti zejména dbáno toho, aby byl vůz čistý, dále, aby potraviny nepřišly do styku s náklady, které by je mohly znečistiti nebo porušiti a

aby nebyly ukládány v blízkosti páchnoucích nákladů, jichž pach by mohly přejmouti. Potraviny musí býti vždy v čistých obalech, kterými jsou bezpečně chráněny před prachem a jiným znečištěním. Těchto ustanovení je nutno zvláště dbáti při dopravě masa. Mléko dopravované v konvích je nutno chrániti vhodnou čistou příkrývkou v zimě před mrazem a v teplém počasí před sluncem. Pro dozor nad potravinami při dopravě motorovými vozidly platí mimo to ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby, a zák. čl. XIV/1876, o úpravě veřejného zdravotnictví, a předpisy na jejich základě vydané.

(9) Dpravovati mrtvolu motorovými vozidly lze toliko zvláštními vozidly k tomu účelu určenými a zařízeními; prostor pro rakev musí býti se všech stran uzavřen. Těchto vozidel nesmí se používati k dopravě jiných nákladů ani k hromadné dopravě osob. Jinak platí pro dopravu mrtvol motorovými vozidly všeobecně platné předpisy pro dopravu mrtvol.

§ 10.

K § 18 zákona.

(1) Dpravou motorovými vozidly podle ustanovení tohoto paragrafu rozumí se jak doprava provozovaná po živnostensku, tak i každá jiná doprava.

(2) Doprava zvířat, masa a zvířecích surovin z ciziny nákladními motorovými vozidly jest zakázána. Osobními motorovými vozidly jest taková doprava dovolena toliko potud, pokud z okolností případu jest zřejmo, že takovou dopravou se nemá obcházeti zákaz stanovený v předchozí větě a pokud dovoz takových předmětů nepodléhá kontrole pohraničního zvěrolékaře. Ustanovení jiných platných předpisů zůstávají nedotčena.

(3) Zvířata a maso jest dovoleno dopravovati jen motorovými vozidly, pro která jejich držitel má zvláštní osvědčení o jejich vhodnosti pro tento účel a evidenční knihu, které mu vydá za náhradu hotových výloh příslušný okresní úřad (podle vzorců A a B) na podkladě posudku úředního veterináře. Osvědčení a evidenční knihu nelze převáděti na jiné osoby a možno je odebrati úřadem, který je vydal, jestliže držitel nezachovává ustanovení o dopravě zvířat a masa, zvláště ustanovení o čištění a desinfekci.

(4) Vozidlo může býti uznáno za vhodné pro dopravu zvířat toliko tehdy, jestliže má

Vzorec
A a B.

podlahu a stěny nepropustné, aby tím bylo zabráněno vypadávání steliva a vytékání výkalů za dopravy, a jestliže má stěny tak vysoké, aby bylo zabráněno slintání a kálení dobytka přes okraj vozidla. Stěny musí být vybity plechem aspoň do výše 20 cm; okraje plechů na podlaze musí být mezi sebou spojeny spájením. Před zadní stěnou jest třeba v podlaze zříditi práh alespoň 10 cm vysoký a plechem pobitý, aby tím bylo zabráněno vytékání výkalů při spuštění zadní stěny vozidla.

(5) Vozidla, kterých se používá k dopravě masa, musí mít podlahu a stěny pobity nerejavějším plechem a podlahu upravenou tak, aby bylo zabráněno odkapávání krve. Pokud jde o dopravu masa z jatek, může příslušný úřad kromě toho naříditi, že vozidla musí být uzavřená a opatřena větracím, případně chladícím zařízením a háky na pověšení masa.

(6) Úřední veterinář úřadu, který vydal osvědčení o vhodnosti vozidla pro dopravu zvířat nebo masa a evidenční knihu, provede vždy po šesti měsících revisi tohoto vozidla a výsledek zaznamená v evidenční knize. Tato revise bude vykonávána buď v podniku držitele vozidla u příležitosti jiného úředního jednání nebo, není-li to možné, v sídle úřadu. Držitelé vozidel jsou povinni na vyzvání úřadu své vozidlo do sídla úřadu k této revisi dopravit.

(7) Mimo tuto pravidelnou prohlídku podléhá motorové vozidlo příležitostným prohlídkám, které může prováděti kdykoliv úřední veterinář na trzích, jatkách a v železničních stanicích, a bezpečnostní orgány i za dopravy.

(8) Veterinář pověřený prohlídkou zvířat a masa na jatkách může kromě toho každé motorové vozidlo, kterým má být dopravováno maso nebo zvířecí suroviny, z dopravy vyloučiti, jestliže stav tohoto vozidla nevyhovuje předpisům tohoto paragrafu.

(9) O dobytčích pasech při dopravě zvířat motorovými vozidly platí ustanovení § 8 zák. č. 177/1909 ř. z., pokud se týče ustanovení § 8 zák. čl. VII/1888.

(10) Zvířata dopravovaná motorovými vozidly musí být prohlédnuta zvěrolékařem k tomu pověřeným buď před naložením nebo po vyložení. Zvířata dopravovaná do jatek nemusí být při naložení zvěrolékařem prohlédnuta. Prohlídku zvířat vykonanou před vstupem do tržiště sluší pokládati u zvířat určených na trh a dopravovaných tam motoro-

vým vozidlem za prohlídku vykonanou po vyložení.

(11) Doprava zvířat a masa smí se konati nejvýše do vzdálenosti 150 km silničních.

(12) Zvířata, maso a zvířecí suroviny mohou být naloženy do motorového vozidla jen tehdy, bylo-li vozidlo napřed řádně vyčištěno a desinfikováno podle ustanovení odst. 28.

(13) Pro nakládání zvířat třeba použití vhodného zvýšeného místa nebo rampy. Velká zvířata musí být ve vozidle umístěna tak, aby bylo znemožněno odkapávání slin nebo kálení přes stěny vozidla, a musí mít dostatečné místo k stání. Vepří musí mít místo k ležení a telata nesmí být svazována. Zvláště ní schrány, ve kterých budou malá zvířata nebo drůbež umístěna, musí být vzdušné, prostorné, snadno přístupné k čištění a desinfekci a nesmí být zvířaty přepřihovány.

(14) Dopravovati týmž vozidlem zároveň zvířata jatečná s chovnými nebo s užitkovými zvířaty jest zakázáno. Dopravovati různé druhy zvířat jest dovoleno jen tehdy, bylo-li motorové vozidlo pro ten účel zvláště zařízeno.

(15) Doprava musí se díti rychle, pokud možno bez zastávek a nejkratší cestou, aby zvířata příliš netrpěla. Za dopravy není dovoleno mimo zvláště odůvodněné případy (poruchy vozidla) zvířata překládati na jiné silniční vozidlo.

(16) Při nakládání a vykládání zvířat a při jejich umístění v motorovém vozidle musí být postupováno tak, aby nebylo důvodů ke stíhání podle platných předpisů o ochraně zvířat proti týrání.

(17) Předpisy zákona č. 177/1909 ř. z. a zák. čl. VII/1888, o dopravě zvířat z uzavřených obvodů a o dopravě zvířat podezřelých nebo nemocných některou nakažlivou nemocí hlášením povinnou, vztahují se také na dopravu zvířat motorovými vozidly. Je-li podezření nakažlivé nemoci zvířat za dopravy nebo při vyložení, jakož i zahyne-li zvíře za dopravy, budiž použito ustanovení uvedených zákonů.

(18) Držitel motorového vozidla jest povinen vésti přesné záznamy v evidenční knize (vzorec B) o zvířatech a mase dopravovaném jeho motorovým vozidlem.

(19) Držitel motorového vozidla (řidič) jest povinen vykáhati se kontrolním orgánům (odst. 7. a 8.) na požádání osvědčením a evidenční knihou.

(20) Maso dopravované motorovým vozidlem přes hranice obce musí být doprovázeno úředním průkazem o prohlídce masa vydaným orgány, které k tomu podle platných předpisů jsou povolány.

(21) Maso nesmí být ukládáno přímo na podlahu motorového vozidla, nýbrž na čisté plátno nebo čisté dřevěné mřížce a musí být přikryto čistým plátnem. Skládání masa na zemi do prachu a bláta jest nepřipustno. Dopravovati zároveň v témž vozidle jiné předměty jest zakázáno. Rovněž jest zakázáno šlapati po mase při jeho nakládání nebo sedati na maso za dopravy, i když jest přikryto. Maso nesmí přesahovati okraj vozidla. Vnitřnosti smějí se dopravovati jen v čistých koších, nikoli v pytlích; pokud se nedopravují ve vozidlech zařízených podle ustanovení odst. 5., musí být uloženy v nepropustných nádobách.

(22) Zvířecí suroviny (kůže, kosti, střeva, chlupy, rohy a pod.) musí být za dopravy řádně přikryty a tak opatřeny, aby každé roztrušování a rozprašování bylo zamezeno.

(23) Vozidla sloužící k dopravě potravin a masa nesmějí být desinfikována páchnoucími desinfekčními prostředky.

(24) Držitel motorového vozidla, kterého bylo použito k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin, jest povinen nejpozději do 24 hodin po ukončení dopravy vozidlo řádně vyčistiti a desinfikovati; pokud se tak nestalo, nesmí se vozidla k dopravě vůbec použiti.

(25) Obce jsou oprávněny určit zvláštní místo ku provádění čištění a desinfekce.

(26) Obcím náleží přímý dozor nad prováděním čištění a desinfekce motorových vozidel používaných k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin.

(27) Držitel motorového vozidla jest povinen zaznamenati v příslušné rubrice evidenční knihy den a hodinu, kdy čištění a desinfekce motorového vozidla byla provedena.

(28) Čištění a desinfekci třeba provésti takto:

a) stelivo a hrubé nečistoty ve vozidle musí být polity horkým 3% ním roztokem sodného louhu a potom odstraněny z vozidla vymetáním, vyškrabáním nebo vyplavením silným proudem vody. Poté stěny karoserie a podlaha umyjí se (vydrhnou se) horkým 3% ním roztokem sodného žíravého louhu nebo 3% ním roztokem mazlavého mýdla. Stejně bud' teť vyčištěny dřevěné přepážky, závory a nakládací rampa, bylo-li jí použito;

b) zosťřená desinfekce motorového vozidla bude provedena na zvláštní nařízení úřadu, vždy však tehdy, bylo-li upotřebeno vozidla k dopravě přežvýkavců nebo vepřového bravu z místa, v jehož okolí do 20 km vypukla slintavka a kulhavka, nebo nebyla-li tato nákaza prohlášena ještě za zaniklou. Taktěť musí být provedena zosťřená desinfekce, vzniklo-li za dopravy nebo při vykládání zvířat podezření nákazy hlášením povinné nebo byla-li zjištěna taková nákaza. Tato desinfekce bude provedena vždy v přítomnosti úředního veterináře.

(29) Pro dopravu motorovými vozidly provozovanou podnikem Československé státní dráhy a podnikem Československá pošta platí tyto výjimky:

a) osvědčení o vhodnosti vozidla a evidenční knihu vydá těmto podnikům zemský úřad v Praze,

b) tyto podniky jsou povinny předvésti vozidla bez vyzvání k prohlídce vždy po šesti měsících tomu okresnímu úřadu, v jehož obvodu tou dobou dopravu jimi provozují,

c) podnik Československé státní dráhy může prováděti čištění a desinfekci svých motorových vozidel, kterých používá k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin ve vlastních zařízeních; pro podnik Československá pošta platí obdobně pro čištění a desinfekci motorových vozidel stejné předpisy jako pro podnik Československé státní dráhy,

d) přímý dozor nad prováděním čištění a desinfekce takových vozidel náleží orgánům ustanoveným podnikem Československé státní dráhy nebo podnikem Československá pošta; tyto orgány jsou povinny potvrditi a zaznamenati v příslušné rubrice evidenční knihy den a hodinu provedení čištění a desinfekce vozidla,

e) při zosťřené desinfekci vozidel jmenovaných podniků není třeba přítomnosti úředního veterináře.

(30) Doprava zvířat a masa pro účely vojenské správy vojenskými nebo vojenskou správou najatými motorovými vozidly řídí se podle zvláštních vojenských předpisů a ustanovení tohoto paragrafu se na tuto dopravu nevztahují.

(31) a) Předpisy tohoto paragrafu s výjimkou ustanovení odst. 2., 21. až 23. pro dopravu masa a zvířecích surovin do vlastního nebo z vlastního zemědělského podniku vlastním motorovým vozidlem neplatí.

b) Pro dopravu zvířat do vlastního nebo z vlastního zemědělského podniku vlastním

motorovým vozidlem platí pouze ustanovení odst. 2., 9., 10., 11. až 17., 24. a 28.

(32) Přestupky ustanovení pro dopravu provozovanou po živnostensku stíhají se podle hlavy IV. zákona č. 198/1932 Sb. z. a n. a přestupky ustanovení pro ostatní dopravu podle oddílu VIII. zák. č. 177/1909 ř. z., pokud se týče hlavy IX. zák. čl. VII/1888, pokud nejsou trestny podle jiných zákonných ustanovení.

§ 11.

K § 21 zákona.

(1) Místa, kde vozidlo pravidelně, byť i jen podle potřeby, zastavuje, musí být v jízdním řádě vyznačena také číslicemi za sebou jdoucími; mimo to musí být v jízdním řádě uvedena vzdálenost mezi těmito místy v km.

(2) Koncesionář jest povinen schválený jízdní řád, jakož i každou jeho změnu vyvěsiti ve vozidlech, kterých používá k dopravě, a ve všech zastávkách na místě veřejně přístupném. Jízdní řád musí být opatřen schvalovací doložkou koncesního úřadu a nesmí v něm být škrtáno ani opravováno.

(3) Koncesionář jest povinen platný jízdní řád oznamovati úřadu pověřenému sestavováním úředního jízdního řádu, případně tomu, jemuž bude svěřena jeho redakce. Označení tohoto úřadu, případně redakce, jakož i lhůty, ve kterých má koncesionář učiniti toto oznámení, budou ohlašovány v úředních listech republiky Československé a ve zvláštní vyhlášce koncesních úřadů.

(4) Majitelé živností pro periodickou dopravu osob, kteří obdrželi pravoplatně koncesi k jejímu provozování před 31. prosincem 1932 a jimž se koncese za podmínek stanovených v § 37 zákona zachovává v platnosti, jsou povinni nejpozději do 1. března 1933 oznámiti platný jízdní řád upravený podle odst. 1. ministerstvu pošt a telegrafů.

§ 12.

K § 24 zákona.

(1) Žádost o koncesi musí obsahovati:

a) žádá-li osoba fysická, průkaz o svém věku a o státním občanství,

b) žádá-li společnost nebo společenstvo podle § 4 zákona, průkaz náležitostí tam uvedených,

c) průkaz osobní spolehlivosti žadatele co do provozu žádané živnosti vysvědčením zachovalosti a údaji nutnými k posouzení, zda

žadatel poskytuje dostatečnou záruku bezpečnosti a řádného provozu žádané dopravy,

d) druh žádané dopravy (pravidelná, nepravidelná, hromadná, nehromadná osob nebo nákladů), při nepravidelné dopravě nákladů také územní obvod, ve kterém má být tato doprava provozována,

e) stanoviště živnosti a údaj, kde bude vozidlo garážováti,

f) údaje nutné pro posouzení, zda potřeba obyvatelstva vyžaduje zamýšlené dopravy,

g) při dopravě pravidelné přesný popis trati (zvláště její počáteční a konečnou stanici a všechny zastávky) a délku trati v km; k popisu nutno připojiti trojmo mapu v měřítku alespoň 1:75.000, ve které budiž zamýšlená trať vyznačena červeně a podniky dopravní touto tratí již probíhající budtež vyznačeny, a to železnice barvou hnědou a doprava motorovými vozidly provozovaná železnici nebo jiným podnikatelem barvou modrou,

h) návrh dopravního řádu a při dopravě osob také návrh sazebníku,

ch) při pravidelné dopravě osob návrh jízdního řádu,

i) údaj doby, na kterou se o koncesi žádá,

j) údaj, zamýšlí-li žadatel provozovati dopravu po celý rok nepřetržitě nebo jen v určitých ročních obdobích,

k) počet, druh a typ motorových vozidel, případně přívěsných (vlečných) vozů, vlastní váhu vozidel i s karoserií a váhu největšího dovoleného nákladu, největší osové tlaky jednotlivých vozidel, největší možnou rychlost motorových vozidel a při užívání přívěsných (vlečných) vozů způsob jejich brzdění, dále schematické nákresy vozidel i s karoserií, obsahující nejdůležitější rozměry (zejména největší šířku, výšku, délku a vzdálenost os vozidel), popis vozidel a úřední průkaz, že typy motorových vozidel (nebo jednotlivá vozidla), kterých žadatel hodlá používat, byly připuštěny k jízdě po veřejných cestách,

l) potvrzení o zaplacení inkorporační taxy u příslušného živnostenského společenstva,

m) údaje o tom, zda a jaká jiná koncese k dopravě byla žadateli již udělena a kterým úřadem, případně také, zda žádá o udělení ještě jiné koncese k dopravě a u kterého úřadu.

(2) Zamýšlí-li žadatel provozovati dopravu pravidelnou na více tratích, musí žádati o koncesi pro každou trať zvlášť. Souvisí-li trať zamýšlené dopravy s jinou dopravou jím již

provozovanou, musí býti tato souvislost v žádosti zvlášť vyznačena.

(3) Zamýšlí-li žadatel provozovati více druhů dopravy [odst. 1., písm. d)], musí žádati o koncesi pro každý druh dopravy zvlášť.

(4) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně pro žádosti o změnu koncese již udělené.

§ 13.

K § 27 zákona.

(1) Pro každý druh dopravy (pravidelná, nepravidelná, hromadná, nehromadná osob nebo nákladů) vydá se zvláštní koncesní listina.

(2) Podmínkami týkajícími se ochrany silnic a dopravy po nich rozumějí se zejména zvláštní podmínky, které bude třeba zachovávatí vzhledem ke stavu silnic a cest a jejich objektů, se zřetelem k vozidlům, kterých koncesionář bude užívati a přihlížejíc ke způsobu a hustotě dopravy na trati zamýšlené dopravy. Takové podmínky mohou býti předepsány i dodatečně, ukáže-li se toho nutná potřeba.

§ 14.

K § 38 zákona.

(1) Hromadnou dopravou osob rozumí se doprava provozovaná motorovými vozidly, kterými lze dopravovati více než 8 osob počítajíc v to řidiče (§ 71, odst. 5., zák.). Počet skutečně dopravovaných osob, dále druh a typ motorového vozidla jest pro daňovou povinnost nerozhodný.

(2) Náhradou poskytnutou za hromadnou dopravu osob a s ní související služby jest také náhrada za pohonné látky, náhrada provozních výdajů, náhrada za opotřebení vozidla, čekací poplatky a pod., a to ať se poskytují v penězích či jinak, nikoli však náhrada za dopravu zavazadel.

(3) Pokutami vybíranými od cestujících podle ustanovení § 33, odst. 6., zákona rozumějí se pokuty vybírané osobami uvedenými v § 40, odst. 2., zákona.

§ 15.

K § 39 zákona.

Pokud jízdné není osvobozeno od daně podle ustanovení § 39 zákona, jest podrobena dani za celou jízdu, tedy i za úsek projetý v obvodu obce.

§ 16.

K § 40 zákona.

Osobami povinnými k placení jízdného jsou

osoby poskytující náhradu za dopravu podle ustanovení § 38, odst. 2., zákona.

§ 17.

K § 42 zákona.

(1) Za průkaz pro dopravované osoby podle ustanovení § 42, odst. 2., zákona považují se jízdní lístky odpovídající celé jízdě a stanovenému jízdnému.

(2) Při pravidelné hromadné dopravě musí býti

a) obyčejné jízdní lístky upraveny tak, aby obsahovaly:

aa) jméno nebo firmu osoby povinné k vybírání daně a stanoviště živnosti,

bb) označení trati, pro kterou platí, případně také směru jízdy (na př. označení tam, zpět nebo I, II) a označení stanic názvy nebo číslicemi; číslice označující stanice na jízdním lístku musí býti totožné s číslicemi stanic uvedenými v jízdním řádu a sazebníku,

cc) jízdné i s daní z jízdného za celou trať nebo její úsek, které musí se shodovati s jízdným podle sazebníku,

dd) dobu nastoupení jízdy (měsíc, den a hodina),

ee) řadu (písmeno) a pořadové číslo jízdního lístku,

ff) číslování prováděné postupně od číslice 1 nejméně do 10.000; jízdní lístky musí býti vydávány ze sešitů nejméně po 50, případně po 100 listech nepřetržitě za sebou číslováných, a to zvlášť pro každou cenu jízdného.

b) Zpáteční jízdní lístky musí vykazovati náležitosti uvedené pod písm. a), musí býti jako zpáteční označeny a musí býti upraveny tak, aby z nich byla zřejma doba nastoupení první jízdy a nastoupení jízdy zpáteční.

c) Předplatní jízdní lístky mohou býti vydávány pro určitý počet jízd bez časového omezení (blokové) nebo na určitou dobu (týdenní, měsíční a pod.). Blokové jízdní lístky musí býti ve zvláštním obalu a musí obsahovati stejné náležitosti jako jízdní lístky obyčejné [odst. 1., písm. a)] nebo jako zpáteční [odst. 1., písm. b)]. Na obalu musí býti vyznačen úsek trati, pro kterou jízdní lístky platí, a úhrnná cena jízdného za celý blok. V obalu smí býti uloženo pouze tolik jízdních lístků, pro kolik jízd jsou jízdní lístky předplaceny.

Jednotlivé jízdní lístky jsou neplatné, neprokáže-li se cestující zároveň příslušným obalem. Jízdní lístky platné pro určitou dobu (týdenní, měsíční a pod.) musí býti jako takové označeny a musí obsahovati jméno nebo firmu osoby povinné k vybírání daně, stanoviště živnosti, označení trati nebo úseku, pro který platí, jméno, zaměstnání a bydliště dopravované osoby, dobu, pro kterou byl jízdní lístek vydán, a jízdné; dopravovaná osoba musí jej vlastnoručně podepsati. Tyto jízdní lístky musí býti v jednom kalendářním roce nepřetržitě za sebou číslovány.

(3) Při nepravidelné hromadné dopravě musí býti jízdní lístky vydávány průpisem z bloků (rejstříků) obsahujících 50 jízdních lístků nepřetržitě za sebou číslovaných a musí býti upraveny tak, aby z nich bylo zřejmo jméno nebo firma osoby povinné k odvádění daně a stanoviště živnosti. Při vystavování jízdních lístků запиše se počáteční a konečná stanice jízdy s vyznačením hlavních míst, jimiž se projíždí, den jízdy, jízdné i s daní z jízdného a počet dopravovaných osob; vystavovatel tyto jízdní lístky podepíše. Průpis jízdního lístku musí býti vydán před začátkem jízdy pořadateli výpravy. Osobě, která později nastoupila a není zahrnuta již v počtu osob uvedeném na hromadném jízdním lístku, musí býti vydán zvláštní jízdní lístek.

(4) Zlevněné jízdní lístky (na př. dělnické, žákovské a pod.) musí býti jako takové označeny a musí svou úpravou vyhovovati ustanovením odst. 2., případně odst. 3. Orgány finanční správy jsou oprávněni požadovati od dopravovaných osob průkazy o tom, že splnily podmínky pro vydání zlevněných jízdních lístků. Vzorce těchto průkazů vydá ministerstvo financí.

(5) Přestupní jízdní lístky lze vydávati pouze s povolením finančních úřadů I. stolice.

(6) Jízdní lístky všeho druhu musí býti úředně označeny a musí býti osobami uvedenými v § 40, odst. 2., zákona znehodnoceny proštípnutím (§ 42, odst. 1., zák.) ve všech bodech (údajích) rozhodných pro určení jednotlivé jízdy.

(7) Vzorce jednotlivých druhů jízdních lístků vydá ministerstvo financí.

(8) Upozornění podle ustanovení § 42, odst. 5., zákona musí býti čitelné a viditelně umístěno uvnitř motorového vozidla.

(9) Ustanovení § 42, odst. 1., zákona a ustanovení předchozích odstavců neplatí v případech uvedených v § 39 zákona. Místo upozornění zmíněného v předchozím odstavci jsou

osoby uvedené v § 40, odst. 2., zákona povinny v návěští umístěném ve vozidle vyznačiti trať, pro kterou jest jízdné od daně osvobozeno. Toto návěští musí býti opatřeno schvalovací doložkou příslušného důchodkového kontrolního úřadu.

§ 18.

K § 43 zákona.

A.

(1) Při hromadné dopravě osob s výjimkou dopravy podle ustanovení § 38, odst. 3., zákona a s výjimkou nepravidelné hromadné dopravy osob cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku, vypočtou osoby povinné k odvádění daně z jízdného tuto daň samy za každý kalendářní měsíc nebo jeho část z celkového jízdného za hromadnou dopravu osob v tomto období po srážce daně z obratu a vráceného jízdného (§ 46, odst. 1., zák.) a odvedou ji bez úředního vyměření nejpozději do 20. dne příštího měsíce, a to třemi třináctinami takto vypočteného jízdného (i s daní).

(2) Při dopravě osob podle ustanovení § 38, odst. 3., zákona vypočtou osoby povinné k odvádění daně z jízdného tuto daň samy za každý kalendářní měsíc nebo jeho část tak, že násobí počet dopravovaných osob počtem km skutečně projetým těmito osobami při jednotlivých dopravách (jízdech); vzniklé součiny sečtou a výsledek násobí 10ti haléři. Takto vypočtenou daň odvedou bez úředního vyměření nejpozději do 20. dne příštího měsíce.

(3) Při nepravidelné hromadné dopravě osob cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku odvedou podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci daň z jízdného sazbou stanovenou v § 41, odst. 2., zákona při celním záznamu vozidla a, byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na dani, při výstupním celním řízení.

B.

(1) Osoby uvedené v oddíle A, odst. 1. a 2., tohoto paragrafu jsou povinny předložiti příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu (§ 49 zák.) za každý kalendářní měsíc nebo jeho část ve lhůtě stanovené pro odvedení daně měsíční výpočty této daně, které musí obsahovati:

a) jméno a bydliště osoby povinné k odvedení daně, případně ručitele (§ 43, odst. 1., zák.),

b) označení trati, při pravidelné hromadné dopravě v tuzemsku nebo z tuzemska do ciziny místo počáteční stanice této dopravy, při

nepravidelné hromadné dopravě tuzemské nebo z tuzemska do ciziny stanoviště motorového vozidla, při pravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku označení místa, kde jest pravidelná konečná stanice této dopravy v tuzemsku, a při pravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly z ciziny přes tuzemsko do ciziny označení místa, kde jest první stanice této dopravy v tuzemsku,

c) celkové jízdné (i s daní z jízdného a s daní z obratu) v kalendářním měsíci, za který se výpočet podává, a při dopravě podle ustanovení § 38, odst. 3., zákona též délku jednotlivých projetých tratí nebo jejich úseků v km a počet osob na každé z těchto tratí nebo jejich úseků dopravených,

d) srážky (daň z obratu a jízdné vrácené podle ustanovení § 46, odst. 1., zák.),

e) základ pro výpočet daně,

f) výši daně z jízdného,

g) data platby,

h) údaj, kterým osobám vozidla byla půjčena nebo pronajata a pro který den,

ch) podpis osoby povinné k odvádění daně.

(2) Při dopravách uvedených v odst. 1. musí být pro každou trať podán zvláštní výpočet; při nepravidelné dopravě uvedou se v měsíčním výpočtu všechny jednotlivé dopravy (jízdy). Vzorec výpočtu daně z jízdného vydá ministerstvo financí.

(3) Při nepravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku jsou podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci povinni při celním záznamu vozidel a, byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na daní, při výstupním celním řízení přihlásiti ústně počet dopravovaných osob, směr dopravy a délku trati v km.

C.

Podniky Československé státní dráhy a Československá pošta odvádějí daň z jízdného svými služebnami k tomu určenými a zasílají výpočty podle oddílu B tohoto paragrafu za všechnu dopravu provozovanou jimi na území Československé republiky nejpozději do 20. dne příštího měsíce zemskému finančnímu ředitelství v Praze.

D.

Ručením podle ustanovení § 43, odst. 1., zákona rozumí se závazek uspokojiti stát v případě, že by osoba povinná k odvádění daně nedostála své povinnosti. Rukojmí ručí vedle hlavního dlužníka, a to teprve za ním (pod-

půrně). Podmínkou pro uplatnění ručení jest nedobytnost daňové pohledávky na hlavním dlužníkově. Daň musí tudíž býti žádána a vymáhána řízením donucovacím nejprve od hlavního dlužníka a teprve, když a pokud vymáhání daně na této osobě bylo bez výsledku, může býti uplatněno ručení.

§ 19.

K § 44 zákona.

(1) Platby na daň z jízdného konají se v hotovosti u poštovního úřadu zvláštními šekovými vplatními lístky poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků pro tuto daň výhradně na účet příslušného finančního úřadu I. stolice (§ 49 zák.). Šekové vplatní lístky, které lze koupiti u poštovních úřadů v obvodu příslušného finančního úřadu I. stolice, případně u finančních úřadů I. stolice nebo u důchodkových kontrolních úřadů, musí býti ve všech částech přesně a správně vyplněny.

(2) Při nepravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku zaplatí podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci daň z jízdného v hotovosti u vstupního a, byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na daní, u výstupního celního úřadu. O zaplacení daně vydá celní úřad daňový list, ve kterém při dopravě osob z ciziny do tuzemska nebo z ciziny přes tuzemsko do ciziny uvede též údaj počítadla vzdálenosti (kilometrů a pod.). Výstupní celní úřad zjistí pak podle údaje počítadla skutečný počet projetých kilometrů a předepíše případný doplatek na daní. Vzorec daňového listu vydá ministerstvo financí.

§ 20.

K § 45 zákona.

(1) Ministerstvo financí může při pravidelné hromadné dopravě osob povolití paušalování daně z jízdného, zejména pro dopravu menšího rozsahu a pro dopravu, při které obvyklý způsob vybírání a odvádění daně by byl z důvodů mimořádných poměrů zvláště obtížný.

(2) Paušalování daně z jízdného jest ujednání mezi finanční správou a osobou povinnou k odvádění daně, kterým stanoví se odchýlný způsob vybírání a odvádění daně při pravidelné hromadné dopravě osob. Paušál jest náhradou za daň, kterou jinak by bylo platiti z jízdného za tuto dopravu.

(3) Při stanovení výše paušálu přihlíží se ke schválenému jízdnímu řádu a sazebníku,

k počtu dopravovaných osob, k příjmu na jízdném, k soutěži jiné dopravy, k počtu a druhu motorových vozidel používaných k dopravě, k provozním výdajům, jakož i k dalším okolnostem, které mají nebo pravděpodobně budou mít vliv na rozsah provozu.

(4) Ujednání o paušalování daně z jízdného uzavírá se zpravidla na jeden kalendářní rok s právem oboustranné pololetní výpovědi.

(5) Paušál platí se ve stejných měsíčních lhůtách napřed, a to nejpozději prvního dne příslušného měsíce a, případně-li tento den na neděli, státem uznaný svátek nebo památný den, následujícího všedního dne.

(6) Při změnách nastalých ve smluvním období v základu vzatém pro paušalování, na př. při zvýšení počtu motorových vozidel, při změnách jízdního řádu, sazebníku a pod., může finanční správa žádati poměrné zvýšení paušálu nebo prohlásiti uzavřené ujednání za zrušené dnem, kterého tyto změny nastaly. Osoby, jimž byla daň z jízdného paušalována, jsou oprávněny žádati poměrné snížení paušálu, nastaly-li ve smluvním období změny v základu vzatém pro paušalování toto snížení odůvodňující (na př. snížení počtu motorových vozidel a pod.).

(7) Osoby, jimž byla daň z jízdného paušalována, jsou povinny vésti záznam, do kterého denně zapisují počet vykonaných spojů na celé trati nebo na jednotlivých jejích úsecích, úhrnný počet dopravených osob a vybrané jízdné. Tento záznam nahraňuje denní účet jízdních lístků (§ 23 tohoto nařízení). Dále jsou tyto osoby povinny zasílati vždy do patnáctého dne příštího měsíce příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu měsíční výpočet daně z jízdného (§ 43, odst. 4., zák.), ve kterém však vyznačí toliko celkové jízdné přijaté za uplynulý měsíc, den platby a částku paušálu zaplacenou za běžný měsíc.

(8) Jinak platí i pro způsob vybírání a odvádění daně z jízdného paušálem příslušná ustanovení VII. hlavy zákona.

§ 21.

K § 46 zákona.

O žádostech za vrácení daně rozhodují finanční úřady I. stolice uvedené v § 49 zákona.

§ 22.

K § 47 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 40, odst. 2., zákona jsou povinny ohlásiti písemně příslušnému

důchodkovému kontrolnímu úřadu nejpozději tři dny před zahájením dopravy tyto údaje:

a) své jméno nebo firmu a bydliště nebo sídlo,

b) jméno a bydliště náměstka (§ 7 zák.),

c) údaje koncesní listiny uvedené v § 27, odst. 1., bod 2, 3, 4 a 6, zákona,

d) dopravní řád a sazebník (§ 9 zák.) a případně jízdní řád (§ 21 zák.),

e) evidenční značky a přesné označení stanoviště motorových vozidel, kterými doprava bude provozována, jakož i údaj, zda a na kterých tratích provozují již pravidelnou hromadnou dopravu osob.

(2) Změny těchto údajů jest oznamovati příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu v nejbližší příštích měsíčních výpočtech daně z jízdného.

§ 23.

K § 48 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 40, odst. 2., zákona s výjimkou ustanovení § 20, odst. 7., tohoto nařízení jsou povinny, provozují-li pravidelnou hromadnou dopravu osob, vésti pro každé motorové vozidlo a pro každou trať úředně označené denní účty jízdních lístků, do kterých musí denně zapisovati nejvyšší čísla zásoby jízdních lístků podle jejich ceny, počet přijatých a vydaných jízdních lístků jednotlivě podle jejich ceny a ihned po ukončení každé jízdy nejnižší čísla zbylých (neprodaných) jízdních lístků. Denní účet sestavuje se pro každý den zvlášť a musí býti po ukončení poslední jízdy uzavřen vyznačením celkové částky denního příjmu. Vzorec denního účtu vydá ministerstvo financí.

(2) Denní účty připojují se k výpočtu daně z jízdného za příslušný měsíc (§ 43 zák.) a předkládají se zároveň s výpočtem příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

§ 24.

K §§ 53 a 64 zákona.

(1) Vznikne-li daňová povinnost, pokud jde o motorové vozidlo, teprve po začátku kalendářního čtvrtletí, na př. jde-li o motorové vozidlo, ze kterého daň vůbec ještě placena nebyla, jest zaplatiti daň nejpozději před použitím jeho k dopravě osob (§ 50 zák.) nebo k přepravě nákladů (§ 60 zák.), a to za celé kalendářní čtvrtletí, ve kterém bylo s touto dopravou započato.

(2) Osoby uvedené v § 51, odst. 1., a v § 62, odst. 1., zákona jsou povinny zaplatiti daň

samy bez úředního vyměření, a to, mají-li více vozidel, za každé vozidlo, případně za vozidlo s vlečným vozem, zvlášť. Zjistí-li finanční úřad I. stolice, že daň byla zaplacená menší částkou, než která odpovídá zákonu, předepíše doplatek na dani.

§ 25.

K §§ 54 a 65 zákona.

(1) Platby na dopravní nebo přepravní daň konají se v hotovosti u poštovního úřadu zvláštními šekovými vplatními lístky poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků pro tyto daně výhradně na účet příslušného finančního úřadu I. stolice (§§ 59 a 70 zák.). Šekové vplatní lístky, které lze koupiti u poštovního úřadu v obvodu příslušného finančního úřadu I. stolice, případně u finančních úřadů I. stolice nebo u důchodkových kontrolních úřadů, musí býti ve všech částech přesně a správně vyplněny.

(2) Podniky československé státní dráhy a československá pošta platí přepravní daň svými služebnami k tomu určenými za všechnu přepravu nákladů provozovanou jejich motorovými vozidly a vlečnými vozy na území československé republiky, pokud nejsou podle § 61 zákona od daně osvobozeny, na účet zemského finančního ředitelství v Praze.

(3) Na každou platbu vykonanou na dopravní nebo přepravní daň z cizozemských motorových vozidel u celního úřadu musí býti vždy vydán přípisem daňový list, jehož vzorec vydá ministerstvo financí. Celní úřad jest povinen vydávati daňový list též v případech, kdy tyto daně byly pro další pobyt v tuzemsku placeny šekovými vplatními lístky a kdy zbývá z těchto plateb při výstupu vozidla k dobru ještě určitý počet zdaněných dnů. Stvrzenka šekového vplatního lístku se v tomto případě odebere. Daňový list ztrácí platnost rok po vyhotovení (na př. daňového listu vystaveného dne 15. února 1933 lze použiti ještě dne 14. února 1934). Dny zbývající z daňového listu nelze vyčerpati po uplynutí jeho platnosti; rovněž nelze daň připadající na dny za platnosti starého daňového listu nevyčerpané přenést na nový daňový list, případně vrateti.

(4) Byla-li dopravní nebo přepravní daň pro další pobyt cizozemského motorového vozidla v tuzemsku zaplacená šekovým vplatním lístkem pouze jednou a zbývá-li při výstupu vozidla k dobru ještě určitý počet zdaněných dnů, je daňový list vyhotoviti s účinností ode dne následujícího po vyčerpání starého daňo-

vého listu. Byly-li tyto daně pro další pobyt v tuzemsku zaplacený šekovými vplatními lístky vícekrát a zbývá-li při výstupu vozidla k dobru ještě určitý počet zdaněných dnů, jest daňový list vystaviti s účinností od prvního dne pobytu zdaněného posledním šekovým vplatním lístkem. Shledá-li celní úřad při výstupu vozidla, že určitá doba pobytu v tuzemsku nebyla zdaněna, jest daňový list vystaviti s účinností od prvního dne daní nekrytého.

(5) Opominou-li osoby uvedené v § 51, odst. 2., nebo v § 62, odst. 2., zákona při prodlouženém pobytu v tuzemsku zaplatiti daň na dobu prodlouženého pobytu buď vůbec nebo částečně, nutno jim při výstupu vozidla nebo vlečného vozu předepsati daň i s úroky z prodlení za nezdaněnou dobu pobytu.

§ 26.

K §§ 55 a 66 zákona.

Změnou daňového základu rozumí se zejména zvětšení nebo zmenšení obsahu válců, zvýšení únosnosti motorového vozidla, a pod.

§ 27.

K §§ 56 a 67 zákona.

(1) Bylo-li podle ustanovení § 56, odst. 1., a § 67, odst. 1., zákona učiněno předepsané oznámení, zajistí se motorové vozidlo nebo vlečný vůz účelným způsobem, aby ho nemohlo býti k dopravě osob (§ 50, odst. 1., zák.) nebo k přepravě nákladů (§ 60, odst. 1., zák.) vůbec použito.

(2) Jakým způsobem má býti motorové vozidlo nebo vlečný vůz zajištěn (na př. zaplombováním dvířek, vynětím magnetu a zaplombováním místa, ve kterém byl magnet uložen, svázáním zadních kol se spodní konstrukcí vozidla, zajištěním rychlostní páky a pod.), rozhodnou finanční orgány.

(3) Osoby uvedené v § 51, odst. 1., a v § 62, odst. 1., zákona jsou povinny provésti na svůj náklad úpravu potřebnou k přiložení úřední závěrky. Tyto osoby jsou též odpovědny za neporušené zachování úřední závěrky, neprokáží-li, že se porušení stalo nahodilou událostí, na které nemají viny, nebo jimi nezaviněnou činností osoby, za niž vůbec neručí.

(4) V případě neodvratitelné a nepředvídané živelní pohromy, hrozí-li nebezpečí v průtahu, smí vlastník (držitel) motorového vozidla nebo vlečného vozu úřední závěrku sejmouti, musí však o tom zároveň učiniti

oznámení příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

§ 28.

K §§ 57 a 68 zákona.

V případech uvedených v § 57, odst. 2., a v § 68, odst. 2., zákona učiní osoby uvedené v § 51, odst. 1., a v § 62, odst. 1., zákona ohlášení podle ustanovení § 29 tohoto nařízení nejpozději tři dny před zahájením dopravy osob nebo přepravy nákladů jiným motorovým vozidlem nebo vlečným vozem a zároveň požádají příslušný důchodkový kontrolní úřad, aby daň zaplacenou do konce příslušného kalendářního čtvrtletí přepsal na nové motorové vozidlo nebo vlečný vůz. Tyto osoby připojí k ohlášení stvrzenku šekového vplatního lístku o zaplacené dani z dřívějšího motorového vozidla, na které důchodkový kontrolní úřad vyznačí změnu a vrátí ji uvedeným osobám. Je-li daň z nového motorového vozidla nebo vlečného vozu větší, doplatí tyto osoby rozdíl na vyšší částku a na zadní straně složenky a návěští pro důchodkový kontrolní úřad uvedou, že jde o doplatek daně.

§ 29.

K §§ 58 a 69 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 51, odst. 1., a v § 62, odst. 1., zákona jsou povinny zároveň při placení daně (t. j. ve lhůtách uvedených v § 53, odst. 1., a v § 64, odst. 1., zák.) ohlásit písemně podle vzorce, který vydá ministerstvo financí, příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu dopravu osob nebo přepravu nákladů motorovými vozidly a vlečnými vozy, kterých v den účinnosti zákona bylo již k této dopravě nebo přepravě (§§ 50 a 60 zák.) používáno, jakož i dopravu nebo přepravu motorovými vozidly a vlečnými vozy, které teprve po nabytí účinnosti zákona vstoupí v daňovou povinnost. Každé motorové vozidlo ohlásí se zvláštní přihláškou. Vlečný vůz lze ohlásit na přihlášce, kterou se ohlašuje příslušné motorové vozidlo.

(2) U motorových vozidel a vlečných vozů používaných k dopravě osob nebo k přepravě nákladů již před účinností zákona považuje se ohlašovací povinnost za splněnou, bylo-li předepsané ohlášení učiněno nejpozději do 28. února 1933.

(3) Podniky Československé státní dráhy a Československá pošta podají svými služebnami k tomu určenými za všechnu přepravu nákladů provozovanou jejich motorovými vozidly a vlečnými vozy na území Československé re-

publiky hromadnou přihlášku u zemského finančního ředitelství v Praze.

(4) Přihlásiti nutno i přepravu nákladů motorovými vozidly a vlečnými vozy osvobozenou od daně podle ustanovení § 61 zákona. Pro tato vozidla a vlečné vozy vydá příslušný finanční úřad I. stolice potvrzení o osvobození. Pro motorová vozidla a vlečné vozy podniků Československé státní dráhy a Československá pošta vydá potvrzení o osvobození zemské finanční ředitelství v Praze.

(5) Byla-li doprava nebo přeprava způsobem uvedeným v odst. 1. a 4. již ohlášena, netřeba ji na další kalendářní čtvrtletí znovu ohlašovati.

(6) Změny nastalé později v jednotlivých kalendářních čtvrtletích v ohlášených údajích buďtež oznámeny do 8 dnů po nastalé změně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu ohláškou podle vzorce zmíněného v odst. 1.

§ 30.

K §§ 59 a 70 zákona.

Pohraničním celním úřadem, u kterého může být daň zaplacená, zůstane-li cizozemské motorové vozidlo na území Československé republiky ještě po uplynutí časového období, pro které byla daň u vstupního celního úřadu původně zaplacená, rozumí se kterýkoli pohraniční celní úřad, u kterého smí vozidlo přejížděti hranice.

§ 31.

K § 60 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 62, odst. 1., zákona jsou povinny před počátkem každého kalendářního čtvrtletí ohlásit příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu, kterých motorových vozidel a vlečných vozů (evidenční značka, druh, typ vozidla a vlečného vozu a tovární číslo motoru) budou v tomto čtvrtletí používati výhradně uvnitř provozovny nebo mezi provozovnami téhož podniku v téže obci.

(2) Ohlašovací povinnost podle § 69 zákona zůstává nedotčena.

§ 32.

K § 63 zákona.

(1) Pro použití sazby u motorových vozidel uvedených v § 63, odst. 1., písm. b) a c), zákona jest rozhodno, zda se těchto vozidel používá k přepravě s vlečnými vozy či bez nich.

(2) Pro počet k. s. a únosnost motorového vozidla jest rozhodný údaj v typovém vysvěd-

čení (certifikátu) vydaném úřadem k tomu příslušným; jsou-li v typovém vysvědčení (certifikátu) uvedena dvě čísla, bere se za podklad výpočtu daně číslo vyšší.

(3) Únosností vlečného vozu jest jeho nejvyšší možné užitečné zatížení, t. j. způsobilost, do jaké míry může vlečný vůz býti náklady zatížen, aby mohl bez poškození své konstrukce náklady z jednoho místa na jiné místo dopravovati.

§ 33.

K § 76 zákona.

(1) Průvodními doklady podle ustanovení § 76, odst. 4., zákona rozumějí se zejména denní účty jízdních lístků (§ 23 tohoto nařízení).

(2) Průkazem podle ustanovení § 76, odst. 5., zákona rozumí se stvrzenka šekového

vplatního lístku, daňový list nebo potvrzení o daňovém osvobození.

§ 34.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem účinnosti zákona a provedou je ministři financí, průmyslu, obchodu a živností, železnic, pošt a telegrafů a zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.

Černý v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Dérer v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.